

ג'ק גילברט (1925 -)

חוצים את האי בדרך הביתה

בדרך הביתה חוצים את המישור בחשך.
ולינדה בוכה. שוב באנו
למקום שאני מטיח בה מלים והיא סובלת והירח
לא עולה. יש לנו רק זה את זה,
אבל אני צועק בגשם
והיא בוכה כמו חיה פצועה,
יודעת שאין לאן לפנות. קשה
להכין איך הביאה אותנו לכאן האהבה.

והיא מחכה

תמיד פחדתי
מן הרגע הזה:
מן החזרה לאהבה
בפרספקטיבה.

אני רואה את השדים האלה
עם השאר.
אני נוגע בפה הזה
ובשאר.
אני שולט בלב הזה
כמו בשאר.
אני יודע בדיוק
מה לומר.

התם הלך
ממני.
השיר.
השיר, פתאם, הלך
ממני.